

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Lovafdelingen

Dato: 4. marts 2009  
Kontor: Strafferetskontoret  
Sagsnr.: 2009-792-0795  
Dok.: RAJ40892

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 356 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. januar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

### **Spørgsmål nr. 356 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):**

”Vil ministeren kommentere blogindlæg fra Poul Høi, jf. REU alm. del – bilag 261, og oplyse, om ministeren agter at tage problemet op på EU-plan?”

#### **Svar:**

I det pågældende blogindlæg anføres på baggrund af en omtale af de engelske regler og domstolsafgørelser om erstatning for injurier, at der bør indføres regler – om muligt i EU – som bl.a. sikrer, at ”tvivlsomme injuriedomme ikke kan retshåndhæves”.

Justitsministeriet kan oplyse, at domme om betaling af erstatning som følge af ærekrænkelser er omfattet af anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (nr. 44/2001). Efter forordningen skal medlemsstaterne i EU gensidigt anerkende og fuldbyrde retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der er afsagt i de øvrige medlemsstater. Forordningen finder anvendelse i Danmark som følge af en parallelaftale med EU, der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1563 af 20. december 2006.

Det følger af forordningen, at domme om betaling af erstatning som følge af ærekrænkelser, der er afsagt i de øvrige medlemsstater, som udgangspunkt skal anerkendes og fuldbyrdes, uden at den udenlandske dom kan efterprøves med hensyn til sagens realitet, jf. artikel 36 og artikel 45, stk. 2, i forordningen. Anerkendelse og fuldbyrdelse kan dog afslås, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse vil stride mod grundlæggende retsprincipper, jf. artikel 34, nr. 1. EF-domstolen har udtalt, at dette forudsætter, at indgrebet udgør en åbenbar overtrædelse af en retsregel, der anses for væsentlig i retsordenen i den medlemsstat, anmodningen om anerkendelse rettes til, eller af en rettighed, der er anerkendt som grundlæggende i den pågældende retsorden, jf. præmis 37 i dom af 28. marts 2000 i sag C-7/98, Krombach mod Bamberski.

Efter Bruxelles I-forordningen kan en national domstol, der modtager en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en udenlandsk dom om betaling af erstatning som følge af en ærekrænkelser, således afslå at anerkende og fuldbyrde den pågældende dom, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse efter den nationale domstols vurdering vil udgøre en åbenbar

overtrædelse af en grundlæggende rettighed, som f.eks. retten til ytringsfrihed.

Den meget begrænsede adgang efter Bruxelles I-forordningen – og tidligere EF-domskonventionen – til at efterprøve andre medlemsstaters retsafgørelser er begrundet i et ønske om så vidt muligt at sikre, at den gensidige anerkendelse og fuldbyrdelse af domme på tværs af grænserne i EU er effektiv.

Hertil kommer, at EU-medlemsstaterne alle har tilsluttet sig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Hvis de nationale retsmyndigheder mod en retsafgørelse er udtømt, har domfældte således mulighed for at klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for at få prøvet, om retsafgørelsen udgør en krænkelse af en af de grundlæggende rettigheder, ifølge konventionen.

Menneskerettighedsdomstolen har fastslået, at engelske domstole har tilkendt uproportionale erstatningsbeløb i to konkrete sager om ærekrænkelser, og fandt, at dette udgjorde overtrædelser af retten til ytringsfrihed efter artikel 10 i Menneskerettighedskonventionen, jf. dom af 23. juni 1995 i sag nr. 18139/91, Tolstoy Miloslavsky mod The United Kingdom, og dom af 15. februar 2005 i sag nr. 68416/01, Steel and Moris mod The United Kingdom.

På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at tage de spørgsmål, som blogindlægget fra Poul Høi omhandler, op på EU-plan.